

Sygn. akt I C 4040/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2018 r.

1.Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: p.o. protokolanta sąd. Joanna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2018 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa P. (...) P. K.

przeciwko B. K.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda P. (...) P. K. na rzecz pozwanej B. K. kwotę 1.217,00 (jeden tysiąc dwieście siedemnaście 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód P. K. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...), wniósł o wydanie nakazu zapłaty i zasądzenie od pozwanej B. K. kwoty 2445 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie i przyznanie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu żądania wskazał, że dotyczy zapłaty za wykonaną szafę, dostarczoną pozwanej zgodnie ze specyfikacją złożonego zamówienia.

Referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty, a pozwana w terminie złożyła sprzeciw.

W sprzeciwie pozwana zaskarżyła wydany nakaz w całości i zgłosiła zarzut nieistnienia zobowiązania i wskazała, że nie uznaje roszczenia powoda. Podała, że dzieło nie zostało wykonane zgodnie z umową i nie istnieje stosunek zobowiązaniowy umowny między stronami, bowiem pozwana skutecznie odstąpiła od umowy o dzieło na zabudowanie wnęki szafy i wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazała, że zleciła powodowi zabudowę szafy wnęki o wymiarach szerokość 250 cm, wysokość 260 cm. Wymiary wnęki zostały podane pracownikowi powoda. Pozwana zamówiła także u powoda stół, krzesła, narożnik, za które zapłaciła.

Po dostarczeniu elementów szafy przez firmę powoda, okazało się, że jest za wysoka, co uniemożliwiło jej prawidłowe i kompleksowe zamontowanie. Pozwana uzgodniła z pracownikiem powoda, że szafa zostanie zabrana celem jej przerobienia do umówionej wysokości. Uzgodniono, że pozwana będzie oczekiwała do dnia 24 lipca 2018 roku na dostarczenie prawidłowo wykonanego dzieła, z zastrzeżeniem, że po bezskutecznym jego upływie wykonanie dzieła zostanie zleczone osobie trzeciej.

Pozwana dążąc do polubownego załatwienia sprawy wystąpiła do powoda z inicjatywą, by pracownicy powoda dokonali dodatkowych pomiarów celem realizacji ewentualnych przeróbek, deklarując poniesienie dodatkowych kosztów, jeśli zaszłyby taka potrzeba.

Wobec braku pozytywnej reakcji powoda, pozwana pismem z dnia 27 lipca 2017 roku oświadczyła, że odstępuje od wykonania umowy o dzieło – zabudowania szafą wnęki, wnosząc o zwrot 100 zł pobranej zaliczki.

Pozwana nie przyjęła ani nie zaakceptowała faktury VAT 12 lipca 2017 roku. Faktura nie została pozwanej doręczona na jej adres zamieszkania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małżonkowie K. zakupili mieszkanie w K. z dużym przedpokojem i postanowili zlecić zabudowę wnęki w przedpokoju szafą, pobliskiej firmie (...).

R. K. dokonał pomiaru wnęki w przedpokoju, wskazując wymiary - szerokość 250 cm, wysokość 260 cm.

Pozwana B. K. w dniu 3 czerwca 2017 roku udała się z wymiarami do strony powodowej i podpisała zamówienie bez numeru z dnia 3 czerwca 2017 roku zawierając umowę na zabudowę wnęki szafą oraz stół, krzesła i narożnik.

Wykonanie zabudowy wnęki szafą opiewało na kwotę 2575 zł.. Do pozwu powód dołączył fakturę na 2545 zł na szafę wg zamówienia, której wcześniej nie przesłał pozwanej na adres zamieszkania.

W firmie powoda nie jeździ się do klienta na pomiar, chyba że jest to większe zamówienie.

W dniu 17 lipca 2017 roku szafa została wykonana i przywieziona do mieszkania pozwanej. Przy próbie jej montażu we wnęce, okazało się, że szafa jest za wysoka.

Pracownik powoda J. P. wydał pozwanej pokwitowanie zapłaty za meble – stół, krzesła i narożnik oraz przyjęcie zaliczki 100 zł na poczet szafy, którą zabrano do przeróbki 17 lipca 2017 roku, gdyż była za wysoka.

Pozwana uzgodniła pisemnie z pracownikiem powoda, że czekają z mężem na szafę do 24 lipca 2017 roku, a po tym terminie zamawiają szafę w innej firmie.

Dowód:

pokwitowanie K- 32,

` zeznania świadka R. K. K- 96, przesłuchanie powoda K- 97

faktura K- 12

zamówienie K- 11

Pismem z 19 lipca 2017 roku pozwana powołała się na przepisy art. 636 k.c. wskazując, że niewykonanie dzieła – zabudowy wnęki szafą w terminie do 24 lipca 2017 roku, będzie jednoznaczne z rygorem odstąpienia od umowy.

Pismem z 27 lipca 2017 roku pozwana oświadczyła, że odstępuje od umowy o dzieło – zabudowanie szafą wnęki i wskazała, że wraz z mężem powierzą innej jednostce wykonanie szafy wnosząc o zwrot zaliczki w kwocie 100 zł.

28 lipca 2017 roku powód wezwał pozwana do zapłaty 2445 zł z odsetkami od dnia 18 lipca 2017 roku tytułem należności objętej fakturą VAT z dnia 17 lipca 2017 roku.

Pismem z 15 września 2017 roku pełnomocnik pozwanej zakwestionował żądanie odbioru towaru, zapłaty za nieprzyjęty towar i żądanie zapłaty 710 zł za usługę magazynową, informując, że nie zapoznano pozwanej z regulaminem firmy.

Dowód: pismo K- 28-30, wezwanie K- 8-9, 10, pismo K- 33-35, pismo 37-38

Szafa, którą firma powoda miała zabudować wnękę w mieszkaniu pozwanej, robiona była na zamówienie. Szafa miała być wyższa od standardowej - mieć 260 cm i pawlacz na walizkę bez półek wykreślonych na szkicu.

Dowód: szkice K- 55, 56, przesłuchanie pozwanej K- 158-159

Pozwana w toku sprawy nadal chciała by szafa została zamontowana i wpłacone 100zł przeznaczone na dostosowanie szafy do wnęki.

Brak szafy w mieszkaniu był bardzo uciążliwy.

Powód zażądał najpierw zapłaty za szafę i przeróbkę obiecując wykonanie usługi i montaż szafy.

Z uwagi na odstąpienie od umowy wobec nie dotrzymania terminu, nie dojście do porozumienia co do jego wydłużenia i brak zgody pozwanej na zapłatę przed wykonaniem dzieła, pozwana zamówiła szafę u innej osoby.

Szafa jest już zamontowana w przedpokoju pozwanej.. Ma wysokość 260 cm.

Dowód: zamówienie K- 151, protokół K-158

Na rozprawę 30 sierpnia 2018 roku świadek A. C. – zatrudniona w firmie jako logistyk, partnerka powoda, przyniosła zdjęcia z pomiaru szafy w magazynie.

W magazynie dokonano pomiaru pionowej wewnętrznej półki szafy ze zdjęć, która nie jest szafą zamówioną przez pozwaną.

W szafie zamówionej przez pozwaną wewnętrzna półka nie miała mieć 260 cm wysokości bowiem miała sięgać tylko do pawlacza. W szafie przywiezionej do mieszkania pozwanej za wysoka była ściana boczna, a nie ściana wewnętrzna szafy.

Ściany bocznej szafy strona powodowa nie zmierzyła ani w mieszkaniu pozwanej ani w magazynie do końca trwania procesu.

Dowód:

protokół K-182-183,

wydruki K- 172-175

W tak ustalonym stanie faktycznym Sad zważył co następuje:

Roszczenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozwana B. K. zawarła z firmą powoda umowę dotyczącą zabudowy szafą wnęki w mieszkaniu pozwanej.

Jak wynika z ustaleń stanu faktycznego firma powoda (...) P. wykonała szafę na podstawie zamówienia i pomiarów przyniesionych przez pozwaną i przywiozła szafę do mieszkania pozwanej. Do montażu jednak nie doszło, bowiem pracownik powoda stwierdził, że bok szafy jest za wysoki i zabrał całą szafę celem przeróbki w uzgodnionym z pozwaną terminie do 24 lipca 2017 roku.

W ustalonym terminie szafa nie została dostosowana do wnęki w mieszkaniu pozwanej i pozwana odstąpiła od umowy. Po tym terminie pozwana nadal brała udział w pertraktacjach ugodowych bowiem brak szafy w mieszkaniu był uciążliwy. Z uwagi na brak uzgodnienia warunków ugodowego rozwiązania pozwana zamówiła szafę u innej osoby, co miało miejsce już w czasie trwania sprawy, w maju 2018 roku.

Zgodnie z art. 627. k.c. Przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia”. Kodeks cywilny nie wprowadza jakichkolwiek wymogów odnośnie do formy, w jakiej umowa o dzieło powinna zostać zawarta. Z tego też powodu dla skutecznego zawarcia umowy wystarczający jest konsensus stron w zakresie elementów przedmiotowo istotnych, wyrażony w dowolny sposób, np. ustny, jak również poprzez facta concludentia, a w przedmiotowej sprawie w postaci zamówienia i szkicu.

W praktyce obrotu zauważyć można pewne trudności w odróżnieniu umowy o dzieło od umowy zlecenia i innych umów, do których na podstawie art. 750 k.c. stosuje się przepisy o zleceniu. Trzeba tutaj wskazać, że umowę o dzieło odróżnia od umowy zlecenia i innych umów o świadczenie usług to, że jej celem jest osiągnięcie konkretnego rezultatu. / zabudowa szafy wnęki /

Przyjmujący zamówienie odpowiada za jego osiągnięcie, a nie za dołożenie należytej w tym zakresie staranności. Dobitnie ukazuje to pogląd wyrażony w orzecznictwie, zgodnie z którym umowę o dzieło odróżnia od umowy zlecenia konieczność jej sfinalizowania w każdym wypadku konkretnym i sprawdzalnym rezultatem.

Zgodnie zatem z art. 636. § 1. K.c. Jeżeli przyjmujący zamówienie wykonywa dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie. Umowa o dzieło jest umową konsensualną, dwustronnie zobowiązującą, wzajemną i odpłatną. Ekwiwalentem świadczenia przyjmującego zamówienie, które polega na wykonaniu dzieła, jest świadczenie zamawiającego polegające na zapłacie wynagrodzenia z czego wynika odpłatny charakter umowy o dzieło.

Zatem umowa o dzieło jest umową dwustronnie zobowiązującą i wzajemną, a kreowany przez nią stosunek zobowiązaniowy zaliczyć należy do zobowiązań rezultatu.

Powód nie wykonał prawidłowo zamówienia i zabrał szafę celem jej przeróbki, która do chwili zakończenia procesu nie nastąpiła, pomimo upływu wyznaczonego terminu.

Pozwana pisemnie odstąpiła od umowy, nie otrzymała wykonanego zamówienia, a zatem nie była zobowiązana do zapłaty wynagrodzenia, co stanowi podstawę oddalenia powództwa przez Sąd.

O kosztach orzeczono po myśli art.98.k.p.c.